

ПРОТОКОЛ

№ 12394

гр. София, 23.09.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: М. Ш

при участието на секретаря Г. Х.

Сложи за разглеждане докладваното от М. Ш Гражданско дело № 20211110158236 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 10:50 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ А. Д. К. - редовно уведомен от предходно съдебно заседание, явява се лично и заедно с адв. Г. Й. с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ редовно уведомен от предходно съдебно заседание, представлява се от адв. и адв. с пълномощно по делото.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА молба от адв. с която представя пълномощно.

ДОКЛАДВА молба от, с която сочи, че атестационна карта от 2020 г. не е входирана в деловодството на института, поради което не могат да я представят с входящ номер. Соци, че на нито един служител на института не са изплащани суми, нито са предявявани такива претенции пред съд и прилага карта.

Адв.: Тази карта е съставена от ищеца и не е входирана в деловодството на института, оставена е неофициално е предадена и същата е оставена в архива на атестационната комисия, където се съхраняват и другите

атестационни карти, а писмото подписано от Евелина Славчева е придружително писмо.

Адв. Й.: Нашето искане беше направено да се представи кореспонденцията между института и БАН.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА, че е изпратено напомнително писмо, на дата 13.06.2022 г., до БАН и имаме разписка че е получено на 09.06.2022 г., но не е получено нищо.

Адв. Й.: Моля да се приложи ГПК относно непредставеното. Другите документи да се приемат.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА документи входиран с молба от 01.07.2022 г.

Адв. Й.: Ответната страна води директора на института. Считам, че директорът на института не може да бъде годин свидетел, тъй като той е и представител на института и се води ответник, страна. Не може страната да бъде ответник. Водим допуснатия ни свидетел, той не е директор, а е бивш директор на института. Правя възражение за свидетеля на насрещната страна.

Адв.: Нашият свидетел е директор и може да свидетелства относно това каква е процедурата, която се спазва в института по отношение на това допълнително материално стимулиране, с име К-2.

Адв. Й.: Мисля, че ако все пак ответниците държат тя може да даде обяснения като страна, а не като свидетел.

С оглед на равнопоставеност между страните и да се изясни обективната истина, което е целта на настоящето производство, СЪДЪТ ПРЕДЛАГА на страните директорът да даде обяснение по чл. 177, т. 2 ГПК.

Адв. Й.: Не възражам да даде обяснение.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИСТЪПВА към разпит на допуснатия по делото свидетел.

СНЕМА самоличността на свидетеля, както следва:

....., роден на г., неосъждан, без дела със страните. Бил съм директор в БАН два мандата, а сега съм завеждащ

департамент към Института по микробиология.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетеля за наказателната отговорност по чл. 290 НК.

СВИДЕТЕЛЯТ: Запознат съм с наказателната отговорност. Обещавам да кажа истината.

СЪДЪТ ВЪРНА документа за самоличност на свидетеля и пристъпи към неговия разпит.

На въпроси на Адв. Й. свидетелят отговори:

СВИДЕТЕЛЯТ: К-2 се казва компонент. Това е един от трите компонента, по който БАН получава и разпределя своя бюджет. Компонент К-1 включва централизираните разходи на БАН. Това са разходи за заплати, за стипендии на докторанти, за охрана и т.н. Компонент 2 е компонент който се дава за индивидуалния принос - научен принос на всеки един учен, който работи в системата на БАН. А компонент 3 това са средства, които се дават за издръжка на институтите - ток, вода, парно, за режимни. Компонент 2 се определя на базата на индивидуалния принос на всеки учен. Всеки учен попълва така наречената атестационна карта, в която пише колко публикации има, колко цитирания, колко експертизи и т.н. В нашия институт се подава всяка година и предварително всеки учен вкарва в електронна система на БАН наречена „Соникс“. В тази система всеки учен вкарва своите публикации, своите цитирания и тези активности, които изброихме и са за една година. Те включват предходната година - цитирания и активности, и други активности публикации и т.н. Тази система „Соникс“ се затваря към двадесети януари на следващата година и в БАН си прави оценка и се вижда по системата. Там се вижда, че Институтът по микробиология в тази система има общо 1000 публикации, 2000 цитирания, 3000 експертизи, примерно и определя сумата, която се полага на института по тази компонента 2. БАН определя сумата. Общото събрание на академията изработва едни принципи, върху които институтите стъпват при разпределението на тази сума. В тези принципи се казват основните неща, а също така и всяка активност колко точки носи, тоест една табличка където я попълват и се изчисляват точките. Този документ с решение на Общото събрание на БАН постъпва в Института по микробиология и там Научният съвет го преглежда, като може да прави някои промени в него. Примерно да даде тежест, примерно да даде две точки

на публикации, една на цитат и обратно, може да промени отделните и да вкара други и т.н., за да може след това всеки учен конкретно да изчисли своите точки. Назначава се комисия, която прави тази атестация. Всички учени си подават атестационните карти и ги събират деловодството. При нас няма входящи номера, всеки си ги занася и се дават на деловодителя. Той ги събира всичките и отделно се праща електронно на шефа на комисията; на шефа на комисията в електронен формат същите тези документи, тоест сканирани на шефа плюс на хартия, разписани на всяка страница плюс електронно. След това комисията сяда и проверява дали това, което всеки учен си представя съответства на това, което го има в системата „Соникс“ към съответната дата. Тоест до двадесети януари. Защото има случаи когато колеги си вкарват цитирания ама ги вкарват след двайсети януари, те отпадат. След двадесети януари отпадат и след като не са вкарани в срок те отпадат, ако не си го вкарал губиш го и съответно и БАН не е начислил пари за това, защото системата разпознава. След което тази комисия определя за всеки един къде има допуснати грешки, несъответствия и т.н., връща ги в един седемдневен срок, и след това този протокол влиза в комисията; влиза в Научния съвет. Научният съвет проверява всичко дали е така, и решава да се отпуснат тези средства да се раздадат поименно, то винаги върви поименно със съответния брой точки за всеки учен. Това е в най-общ вид системата как работи.

На въпроси на СЪДА свидетелят отговори:

СВИДЕТЕЛЯТ: Да, знам за този случай, защото той е лишен от компонентите при това с решение на Научния съвет, след като е минал атестация и след като му е определена сумата от 4028 лева, колко беше точно, да възстанови, да му бъде изплатена. Научният съвет решава. В протокол 23, там е записано всичко. Аз говоря малко като страничен наблюдател, защото не съм член на Научния съвет, но протоколът трябва някой да се запознае. Те не му оспорват цитиранията според мен и другите научни постижения, но го игнорират изцяло.

На въпроси на Адв. Й. свидетелят отговори:

СВИДЕТЕЛЯТ: В указанията на Общото събрание на БАН се казва, че те се изплащат на всички учени, които са допринесли за неговото формиране, тоест те са били към щатния състав на института към 01.11.2021

г. в предходната по принцип.

Научният съвет обаче решава, че на него не трябва да се изплати компонента две и съгласно тези правила, които и аз съм получил, там ясно се казва, че Научния съвет може да вземе решение да изключи от атестация само хора, които са в продължителен неплатен отпуск или хора, които са в дългосрочна специализация в чужбина. Тоест никаква друга категория хора не би следвало да бъдат лишавани от компонент две. Той не спадаше в тези групи, работеше в БАН, работеше в института до края на месец май 2021 г.

Считам, че е неправомерно това, което се дължи на него да се разпредели на други учени и колеги.

На въпроси на СЪДА свидетелят отговори:

СВИДЕТЕЛЯТ: Докато бях директор при мен това не е било практика, защото това е своего рода дискриминация. Тоест изчаква се да мине известен период от време, да напуснат повече хора и по този начин да останат едни пари и те да се раздават между Научния съвет да ги раздава.

На въпроси на Адв. Й. свидетелят отговори:

СВИДЕТЕЛЯТ: Има различни практики, докато аз бях директор в тези два мандата, което е оставало като излишъци е оставало в бюджета на института и се е използвало за разходи, които са били текущи и належащи. Ние не сме имали непотърсени средства, защото са раздавани на хората и никой не е предявявал претенции, защото като всеки си получи атестационната карта и каже, да, съгласен съм със забележките или не съм съгласен, и се определят едни точки. Всеки си е получавал парите и не е имало никакви възражения за това. Също никога не съм лишавал хора, които са пенсионирани, нито в майчинство и т.н или напуснали преждевременно.

На въпроси на адв. Й. свидетелят отговори:

СВИДЕТЕЛЯТ: Бях директор на БАН до 05.01.2020 г.

Атестационната комисия в края на атестационния лист, лицето се е подписало, че си е отчело точките и след това атестационната комисия, че проверено, и след това се прави протокол, също разписан от атестационната комисия, в който вече е само вече една таблица, в която са дадени имената и точките на човека. В този протокол се виждат се окончателните точки и този протокол се одобрява от Научния съвет. Не си спомням дали преподписват

атестационната карта, но те връщат имейли, връщат имана „Вие сте допуснали тук неточност, този цитат не ви е верен“. Не съм бил член, но при мен идваха само протоколите с точките от и аз трябваше да разпиша сумите, одобрени от Научния съвет. Комисията комуникираше - Научен съвет и след това аз.

За картата не мога да кажа дали е била подписана от комисията, защото цялата комисия не проверява, проверява един човек от комисията и ако този човек ако има някакво недоразумение и несъответствие той отива при шефа на комисията и вече когато се оформя списъка с несъответствията там се изнасят. Иначе комисията се разписва само на протокола, където има окончателните оценки.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямам други въпроси.

СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетеля от съдебна зала.

В залата се въведе свидетеля воден от ответника.

СЪДЪТ СНЕ самоличността на свидетелката както следва:

..... родена на г. неосъждана.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетелката, че е директор на съответния институт и ще бъде допусната да даде обяснения по смисъла на ГПК, като ПРЕДУПРЕДИ същата за последиците от неизпълнението на това задължение, че Съдът може да приеме за доказани обстоятелствата, за изясняването на които страната е отказала да отговори без основателна причина, както и когато е дала уклончиви или неясни отговори.

СЪДЪТ ВЪРНА документа за самоличност на свидетеля и пристъпи към неговия разпит.

Въпрос: Каква е атестационната процедура и какъв е казусът с А. К.?

СВИДЕТЕЛКАТА: Процедурата по атестация за К -2 се състои в това Научният съвет да избере Атестационна комисия, която може да бъде еднаква или различна за всяка година на атестация. Тя е в състав от седем души, които са със съответните научни степени и звания. Атестационната комисия за тази година, за която става дума, е съставена от главни асистенти доктори.

Въпрос: След като си въведат научните постижения в „Соникс“ следва

ли учените да подадат атестационна карта?

СВИДЕТЕЛКАТА: Да, на базата на въведените данни в системата „Соникс“ се попълва атестационна карта, която се предава в деловодството.

Въпрос: Какво се прави?

СВИДЕТЕЛКАТА: Тя се предава в деловодството, завежда се под входящ номер и се предава на Атестационната комисия.

Въпрос: Този входящ номер общ ли е за всички атестационни карти, които са оставени при деловодителя, или всяка една от тях трябва да се входира?

СВИДЕТЕЛКАТА: Всяка една от тях има отделен входящ номер.

Пети въпрос: Това с входящите номера ново нещо ли е? Вие от кога сте директор.

ИЩЕЦЪТ А. К.: За коя година става въпрос?

СВИДЕТЕЛКАТА: Аз съм директор от 2020 г.

Въпрос: Това с индивидуалния входящ номер от кога важи?

СВИДЕТЕЛКАТА: Специално за атестационните карти, всяка една има уникален входящ номер.

Въпрос: От кога е това?

СВИДЕТЕЛКАТА: От 2020 г. има атестационни карти, защото преди това не е имало атестация за раздаване на К – 2.

Въпрос: Преди това не се е раздавало по К -2, така ли?

СВИДЕТЕЛКАТА: Не, имало е атестационна комисия и решения на Научен съвет. Атестация тогава нямаше и по времето на предишния директор. Всъщност К-2 се раздаваше според неговото усмотрение.

Въпрос: Тоест преди не са се подавали атестационни карти така ли?

СВИДЕТЕЛКАТА: За К-2 специално не са се подавали.

Въпрос: Кажете сега подава се картата и след това извършва ли се

някаква проверка на цитатите на другата научна дейност?

СВИДЕТЕЛКАТА: На случаен принцип всеки член от атестационната комисия получава няколко броя атестационни карти и се проверява тяхната истинност на декларираните данни, след което членовете на атестационната комисия си разменят тези карти и всеки член проверява колегата си. После се изготвя един списък с точки и съответстващите им суми, които всеки служител трябва да получи.

Въпрос: Този списък от кого се подписва, изобщо подписва ли се от някого?

СВИДЕТЕЛКАТА: Да, този списък се подписва от всички членове на атестационната комисия, а Председателят на атестационната комисия го предава за разглеждане и одобрение в научен съвет.

Въпрос: Какво се случва с атестационните карти след като се проверят и предадат?

СВИДЕТЕЛКАТА: Да, всички атестационни карти трябва да са подписани от комисията.

Въпрос: Какъв е случаят с ищеца?

СВИДЕТЕЛКАТА: Случаят е следният, че К-2 компонентната се дава на служители на института, които са на работа на трудов договор в института, тъй като К-2 това е едно допълнение към трудовото възнаграждение, което не е с постоянен характер. Научният съвет всяка година решава кои служители подлежат на атестация и кои не и съответно нямат право да бъдат атестирани за получаване на К -2.

Въпрос: Кои служители нямат право?

СВИДЕТЕЛКАТА: Това са пенсионираните служители през предходната година и служителите, които не са на работа в института.

Въпрос: Това правило от кога важи?

СВИДЕТЕЛКАТА: Това правило се приема всяка година от Научния съвет заедно с избирането на състава на атестационната комисия.

Въпрос: Относно случая с ищеца имало ли е някакви обструкции

относно извършената от него научна дейност според картата му?

СВИДЕТЕЛКАТА: Не, нямаше никакви обструкции, забележки относно включеното от него в атестационната карта, като цитати и други постижения, с уточнението, че тази карта не е трябвало изобщо да бъде разглеждана от атестационната комисия, тъй като не е служител на института.

Въпрос: От кога не е служител?

СВИДЕТЕЛКАТА: От 01.05.2021 г.

Въпрос: Какво би станало ако на даден учен се разпределят средства и по някаква причина той не си вземе средствата? Имало ли е такъв случай изобщо?

СВИДЕТЕЛКАТА: Не, не е имало случай някому да са определени средства и да не си ги е получил.

Въпрос на адв. Й.: Въпреки че това не е свидетел и не носи наказателна отговорност през 2018 г. и 2019 г. как се раздаваха средствата?

Адв.: Периодът е неотносим.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА така поставения въпрос.

СВИДЕТЕЛКАТА: Тогава служителите на института не знаеха, че съществува такава компонента и не сме очаквали раздаването на К-2. Имаше увеличение на заплатата на различен етап от годината, по усмотрение на директора, като той на някои служители даваше допълнителни средства като бонуси. По-късно когато разглеждахме вече документите и бюджета, който е бил определян на нашия институт в предишните години, установихме, че тези средства са били от компонент две.

Адв. Й.: Нямам въпроси. Правя искане съда да върне предния свидетел в съдебна зала, тъй като той е предупреден по чл. 290 от НК и да отговори на въпроса имало ли е атестирани по К-2 от тази система „Соникс“ през 2018 г. и 2019 г., тъй като носи отговорност по чл. 290 от НК.

СЪДЪТ ОСВОБОДИ директора на Института по микробиология от съдебна зала.

Адв. Й.: Искам повторен разпит само за този въпрос, който не е засяган досега.

ИЩЕЦЪТ А. К.: Има документи по делото, че съм получил 10 000 лева по компонента К-2 за 2018 г. и 2019 г.

Адв.: Спорът не касае нито 2018 г. нито 2019 г. 2018 г. и 2019 г. не е предмет на делото, нито самата атестационна процедура. Предмет на делото е искането на ищеца да му бъде изплатено допълнително материално стимулиране към работната заплата, за времето през което той вече не е служител на института. Обстоятелствата, за които говореше свидетелят, са неотносими по отношение на спора. Дали докато той е бил ръководител на института каква е била процедурата, дали са се завеждали в деловодството атестационните карти или са се предавали на едно място без да има входящи номера или не. Това е било за тогава. Доколкото разбрах от обясненията на страната тя самата каза, че по-късно са разбрали за подобни атестационни карти. Така че в предмета на нашето дело е конкретното прекратено правоотношение и това дали работодателят е длъжен да изплати допълнително материално стимулиране на служител, който вече не работи във ведомството. Ако е необходимо и доколкото оспорват обстоятелството, че се въвеждат в деловодството тези атестационни карти то моля, съдът да ми даде възможност да представя.

По искането по чл. 171, ал. 2 от ГПК СЪДЪТ намира следното:

СЪДЪТ намира, че свидетелят даде показания относно факти, които ще бъдат анализирани в мотивите на решението, а редът за разпределяне на средствата по К-2 за минали години не е предмет на делото, поради което

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

ИЩЕЦЪТ А. К. лично: Експлицитно искам да подчертая, че член кореспондент е световно известен учен, а

..... не е такъв. Аз съм световно известен учен, като това може да се провери в системата „Скопс“. По делото казвам следното: аз съм бил от първи януари до 31.12.2020 г. на работа, при което положението от мен труд се защитава по Конституция, чл. 6 - трудът е гарантиран и се защитава от закона. Чл. 1 от Конституцията на Република България, която е супериорна и нищо не се прилага, което противоречи на нея е, че ние всички сме с равни права. Тук ни вменяват експлицитно, че пенсионерът - той е умрял. Аз не съм умрял и продължавам да работя по договори. Моят договор с постоянно трудово правоотношение с Института приключва на първи май и те ако раздадат десет години по-късно парите, поради технически причини или не знам си какво. Това значи целият институт да не получи нито един лев, защото там половината са пенсионери - шефът на Научния съвет е пенсионерка има и две пенсионерки вътре - какво правят те в Научния съвет, след като мен ме считат за умрял, той няма право да получи.

Освен това абсолютно шокиращо, е това което говори директорката, тя това неведнъж го говори. В протоколи на Научния съвет се казва, че юристи на академията по желание на академика Ивански, който е Председател и обяснява, че тя трябва да ми изплати тези възнаграждения като се посочва конкретен член, тя не представи тези документи в съда. Тя на мен лично не ми представи тези документи, които аз изисках от нея. Освен това аз написах писмо до нея и до Председателя на Научния съвет, когато ми отнеха парите, че това е един планднешки грабеж. Не можеш ти да вземеш пари на един човек, който от първият до последния ден и освен това на 24.05.2021 г. бях номиниран за голямата награда „Питагор“, за цялостен принос за развитие на българската наука. Имам награда за най-цитиран автор в света, а това означава олимпийска титла или първо място на световно първенство. Аз имам статия, която е най-четената в света за цяла година, това е 2006 г. и 2017 г. - човек, който носи толкова много пари. През 2020 г. аз бях втори по пари, които получих с атестационна карта, която е приложена спрямо всички - целия, Един човек, който принася с 200 цитата, с 10 статии на година, те да му вземат парите, това е планднешки грабеж. Аз не виждам никакви други обяснения.

Адв. Й.: Моля да уважите иска. Моля да ми бъде предоставен срок за писмени бележки. Претендирам разноси, за което представям списък.

Адв.: Моля да отхвърлите иска като неоснователен. Моля за ми бъде предоставен срок за писмени бележки. Претендирам разноси, за което представям списък.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА на страните двуседмичен срок за писмени бележки.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.57 часа.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____